

Arrest

nr. 210 534 van 4 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. MERRIE
Puntstraat 12
2250 OLEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 25 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. MERRIE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit het dorp Maqellarë (gemeente Dibër) en u beschikt over de Albanese nationaliteit. U bent 16 jaar. Uw vader is chauffeur van een minibus en uw moeder is huisvrouw. Gedurende uw laatste jaar van het basisonderwijs, wanneer u 15 jaar was, werd u verplicht door uw ouders om te werken in de landbouw in uw dorp. U moest dit doen van hen omdat jullie economische situatie thuis niet goed was. U ging twee of drie dagen per week naar school en u werkte daarnaast op het veld. Tijdens de schoolvakanties moest u lange dagen werken, van 5u30 's ochtends tot 20 à 21 uur 's avonds. Het harde werk was door uw jonge leeftijd heel vermoeiend. U wilde liever dagelijks naar school gaan en na de basisschool verder het middelbaar volgen, maar dit mocht niet van uw ouders. U verdiende met uw werk ongeveer 80 euro per maand, waarvan u 1/5de zelf hield als spaargeld en de rest aan uw ouders gaf. Uw 18-jarige zus volgde middelbaar onderwijs. Toen u 's ochtends niet uit uw

bed kon omdat u nog te moe was maar toch naar uw werk moest vertrekken, kreeg u vaak een pak slaag of werd u uit uw bed getrokken door uw vader. U hebt uw 9 jaar basisonderwijs afgerond in juni 2017. U wilde verder studeren maar u mocht niet van uw ouders en moest werken. Via een vriend wist u dat er twee Kosovaren met de wagen naar België zouden gaan. Omdat u niet meer verplicht wilde worden om te werken, verliet u Albanië zonder uw ouders hiervan op de hoogte te brengen. U verliet Albanië op 16 oktober 2017. U reisde legaal aan de hand van uw eigen paspoort samen met twee Kosovaren naar België en kwam hier 's anderendaags aan. U vroeg asiel aan in België op 18 oktober 2017. Sinds u Albanië hebt verlaten, hebt u geen contact meer met uw ouders maar hoort u wel soms uw zus per telefoon. U bent uw paspoort verloren en u beschikt over uw originele geboorteakte afgegeven op 12 september 2017.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verliet Albanië zonder de toestemming van uw ouders omdat u niet meer door hen verplicht wil worden om te werken.

Vooreerst dient er te worden gewezen op een opmerkelijk element in uw verklaringen. Zo verklaarde u samen met uw vader uw paspoort te hebben aangevraagd en dat dit paspoort in september 2017 werd afgegeven. Anderzijds beweerde u dat uw ouders niet op de hoogte waren van uw vertrek uit Albanië en u van hen hiervoor geen toestemming had. Gevraagd om welke reden u uw paspoort had aangevraagd, antwoordde u dat uw vader dit paspoort had aangevraagd zonder bepaalde reden. U kreeg uw paspoort om het gewoon in uw bezit te hebben maar niet om het voor een bijzondere gelegenheid te gebruiken (CGVS, p. 7 en p. 9). Gelet op de door u beweerde moeilijke economische situatie bij u thuis en de kost van een Albanese paspoort (minstens 50 euro volgens de beschikbare informatie), is het echter bijzonder opmerkelijk dat uw vader zou beslissen om zonder enige reden een paspoort voor u aan te vragen. Bovendien werd uw paspoort in september 2017 – de maand voor uw vertrek uit Albanië – afgeleverd. Deze vaststellingen doen twijfel zaaien over uw bewering dat u zonder de toelating van uw ouders vertrokken bent en roepen bijgevolg ook vraagtekens op bij de door u beweerde thuissituatie en uw algemene geloofwaardigheid.

Bij een terugkeer naar Albanië vreest u opnieuw door uw ouders verplicht te worden om te werken, terwijl u eigenlijk graag verder wil studeren. U verklaarde hierover dat u in het laatste jaar van uw basisschool twee tot drie dagen per week naar school ging en de rest van de dagen diende te werken in de landbouw, wat u vermoeiend en hard werk vond (CGVS, p. 5 en p. 8-10 en p. 15). Ook in de schoolvakanties moest u werken en u mocht geen middelbaar onderwijs volgen omdat u moest werken. Hoewel u niet dagelijks naar school ging wegens uw werk, dient te worden benadrukt dat u wel uw schoolplichtige jaren (9 jaar basisschool) hebt kunnen afronden en dat dit wel werd opgemerkt op school aangezien een leerkracht tot twee maal toe uw vader heeft aangesproken over het feit dat u niet dagelijks naar school kwam (CGVS, p. 4 en p. 11-12). Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat uw situatie gezien moet worden in de grotere socio-economische situatie in Albanië. Uit de door het Commissariaat-generaal geraadpleegde statistieken, blijkt immers dat er zelfs een bepaald percentage van de Albanese kinderen onder de 14 jaar school en werk combineren. U was 15 jaar toen u aan het werk ging (CGVS, p. 5). Uit deze informatie blijkt tevens dat de Albanese overheid zich bewust is van het bestaan van verschillende vormen van kinderarbeid. Hoewel er nog steeds hiaten te vinden zijn op wetgevend vlak en het afdwingen ervan, heeft Albanië veel progressie gemaakt in de strijd tegen van kinderarbeid en zet de overheid zich onder meer in om kinderen van de ergste vormen te beschermen, zoals bijvoorbeeld bescherming tegen misbruik en uitbuiting van straatkinderen en meisjes die het slachtoffer waren van gedwongen arbeid en mensenhandel. Rekening houdend met uw gehele situatie dient te worden besloten dat uw vrees bij een terugkeer naar Albanië niet ernstig genoeg is om te kunnen worden beschouwd als vervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts verklaarde u dat er af en toe geweld was bij u thuis aangezien u soms 's ochtends bij het opstaan een pak slaag kreeg omdat u niet wilde gaan werken (CGVS, p. 9 en p. 12). Gelet op uw algemene geloofwaardigheid zoals hierboven werd aangestipt, het feit dat u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele keer hebt verwezen naar geweld bij u thuis en uw uitleg op de vragen om de situatie bij het opstaan te beschrijven, dienen er toch enkele vraagtekens geplaatst worden bij het door u beweerde geweld (Vragenlijst op de DVZ, vraag 5). Immers, toen u werd gevraagd om stap voor stap te beschrijven wat er 's ochtends gebeurde wanneer u langer wilde slapen maar naar het werk diende te gaan, verklaarde u dat uw vader in uw kamer kwam op het uur dat u eigenlijk al op het werk moest zijn, om 5u30, hij vervolgens begon te roepen en aan uw handen trok om u uit bed te halen.

Nergens in uw beschrijvingen van de ochtendsituatie, vermeldde u dan nog dat u werd geslagen door uw vader (CGVS, p. 12-13).

Wat er ook van zij, hier kan nog worden gewezen op het feit dat u niet aannemelijk hebt gemaakt voor de door u aangehaalde problemen betreffende het geweld bij u thuis onvoldoende beroep te kunnen doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. U bent immers niet naar de politie gestapt om deze problemen aan te kaarten. U ging niet naar de politie omdat u ook angst had van uw ouders (CGVS, p. 14). Er kan niettemin worden opgemerkt dat een klacht bij de politie dient om problemen te voorkomen of op te lossen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen de Albanese autoriteiten vanzelfsprekend ook niet optreden tegen het probleem. Daarnaast dient opgemerkt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/ worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt, werd het wetgevend kader versterkt en werd een nationale coördinator voor corruptiebestrijding aangewezen. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een “nationaal doorverwijzingsmechanisme” aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese “Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence” en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van oktober 2016 en beslaat de periode 2016 -2020 - om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door

de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau 'child protection units' actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

De door u neergelegde geboorteakte bevestigt louter en alleen uw identiteit, wat hier niet wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van de materiële motiveringsplicht. Hij doet gelden dat de bestreden beslissing steunt op incomplete en onvoldoende feitelijke elementen.

Volgens verzoeker blijkt uit de stukken dat de Albanese staat hem onmogelijk bescherming kan bieden en gaat verweerder voorbij aan informatie. Verzoeker geeft aan de hand van deze informatie een uiteenzetting omtrent de gebreken in het Albanese (rechts)systeem en de nog de nemen stappen. Hij concludeert dat er bijgevolg in de door verweerder zelf gehanteerde stukken en verslagen evenveel elementen aanwezig zijn die pleiten voor verzoekers standpunt. Bovendien wijst verzoeker op informatie over het risico voor minderjarigen op blootstelling aan kinderarbeid en ernstige mishandeling. Voorts wijst hij op de richtlijnen van UNHCR omtrent verzoeken om internationale bescherming, ingediend door kinderen. Verweerder heeft deze elementen volgens verzoeker niet naar behoren beoordeeld, ondanks dat deze na het gehoor nog aan het CGVS werden overgemaakt.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zich slechts verzet tegen een gedeelte van de inhoud van de bestreden beslissing. De motieven die in de bestreden beslissing zijn opgenomen en op grond waarvan zowel de geloofwaardigheid als de ernst van zijn aangehaalde problemen en vrees in vraag worden gesteld laat verzoeker onverlet. Deze motieven luiden als volgt:

"Vooreerst dient er te worden gewezen op een opmerkelijk element in uw verklaringen. Zo verklaarde u samen met uw vader uw paspoort te hebben aangevraagd en dat dit paspoort in september 2017 werd afgegeven. Anderzijds beweerde u dat uw ouders niet op de hoogte waren van uw vertrek uit Albanië en u van hen hiervoor geen toestemming had. Gevraagd om welke reden u uw paspoort had aangevraagd, antwoordde u dat uw vader dit paspoort had aangevraagd zonder bepaalde reden. U kreeg uw paspoort om het gewoon in uw bezit te hebben maar niet om het voor een bijzondere gelegenheid te gebruiken (CGVS, p. 7 en p. 9). Gelet op de door u beweerde moeilijke economische situatie bij u thuis en de kost van een Albanees paspoort (minstens 50 euro volgens de beschikbare informatie), is het echter bijzonder opmerkelijk dat uw vader zou beslissen om zonder enige reden een paspoort voor u aan te vragen. Bovendien werd uw paspoort in september 2017 – de maand voor uw vertrek uit Albanië – afgeleverd. Deze vaststellingen doen twijfel zaaien over uw bewering dat u zonder de toelating van uw ouders vertrokken bent en roepen bijgevolg ook vraagtekens op bij de door u beweerde thuissituatie en uw algemene geloofwaardigheid.

Bij een terugkeer naar Albanië vreest u opnieuw door uw ouders verplicht te worden om te werken, terwijl u eigenlijk graag verder wil studeren. U verklaarde hierover dat u in het laatste jaar van uw basisschool twee tot drie dagen per week naar school ging en de rest van de dagen diende te werken in de landbouw, wat u vermoeiend en hard werk vond (CGVS, p. 5 en p. 8-10 en p. 15). Ook in de schoolvakanties moest u werken en u mocht geen middelbaar onderwijs volgen omdat u moest werken.

Hoewel u niet dagelijks naar school ging wegens uw werk, dient te worden benadrukt dat u wel uw schoolplichtige jaren (9 jaar basisschool) hebt kunnen afronden en dat dit wel werd opgemerkt op school aangezien een leerkracht tot twee maal toe uw vader heeft aangesproken over het feit dat u niet dagelijks naar school kwam (CGVS, p. 4 en p. 11-12). Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat uw situatie gezien moet worden in de grotere socio-economische situatie in Albanië. Uit de door het Commissariaat-generaal geraadpleegde statistieken, blijkt immers dat er zelfs een bepaald percentage van de Albanese kinderen onder de 14 jaar school en werk combineren. U was 15 jaar toen u aan het werk ging (CGVS, p. 5). Uit deze informatie blijkt tevens dat de Albanese overheid zich bewust is van het bestaan van verschillende vormen van kinderarbeid. Hoewel er nog steeds hiaten te vinden zijn op wetgevend vlak en het afdwingen ervan, heeft Albanië veel progressie gemaakt in de strijd tegen van kinderarbeid en zet de overheid zich onder meer in om kinderen van de ergste vormen te beschermen, zoals bijvoorbeeld bescherming tegen misbruik en uitbuiting van straatkinderen en meisjes die het slachtoffer waren van gedwongen arbeid en mensenhandel. Rekening houdend met uw gehele situatie dient te worden besloten dat uw vrees bij een terugkeer naar Albanië niet ernstig genoeg is om te kunnen worden beschouwd als vervolging in Vluchtelingrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts verklaarde u dat er af en toe geweld was bij u thuis aangezien u soms 's ochtends bij het opstaan een pak slaag kreeg omdat u niet wilde gaan werken (CGVS, p. 9 en p. 12). Gelet op uw algemene geloofwaardigheid zoals hierboven werd aangestipt, het feit dat u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele keer hebt verwezen naar geweld bij u thuis en uw uitleg op de vragen om de situatie bij het opstaan te beschrijven, dienen er toch enkele vraagtekens geplaatst worden bij het door u beweerde geweld (Vragenlijst op de DVZ, vraag 5). Immers, toen u werd gevraagd om stap voor stap te beschrijven wat er 's ochtends gebeurde wanneer u langer wilde slapen maar naar het werk diende te gaan, verklaarde u dat uw vader in uw kamer kwam op het uur dat u eigenlijk al op het werk moest zijn, om 5u30, hij vervolgens begon te roepen en aan uw handen trok om u uit bed te halen. Nergens in uw beschrijvingen van de ochtendsituatie, vermeldde u dan nog dat u werd geslagen door uw vader (CGVS, p. 12-13)."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Gelet op de voormelde vaststellingen inzake verzoekers paspoort en omtrent zijn verklaringen over zijn scholing, levensloop en het aangehaalde geweld, dient te worden vastgesteld dat verzoekers aangevoerde problemen en vrees zowel de nodige geloofwaardigheid als de nodige ernst ontberen.

3.2. Indien al aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker weldegelijk een ernstige en geloofwaardige vrees zou koesteren ten aanzien van zijn ouders, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing en op grond van de gedetailleerde en uitgebreide, in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier opgenomen informatie, terecht gemotiveerd wordt als volgt:

"Wat er ook van zij, hier kan nog worden gewezen op het feit dat u niet aannemelijk hebt gemaakt voor de door u aangehaalde problemen betreffende het geweld bij u thuis onvoldoende beroep te kunnen doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. U bent immers niet naar de politie gestapt om deze problemen aan te kaarten. U ging niet naar de politie omdat u ook angst had van uw ouders (CGVS, p. 14). Er kan niettemin worden opgemerkt dat een klacht bij de politie dient om problemen te voorkomen of op te lossen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen de Albanese autoriteiten vanzelfsprekend ook niet optreden tegen het probleem. Daarnaast dient opgemerkt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-

generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt, werd het wetgevend kader versterkt en werd een nationale coördinator voor corruptiebestrijding aangewezen. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een “nationaal doorverwijzingsmechanisme” aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese “Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence” en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van oktober 2016 en beslaat de periode 2016 -2020 - om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau ‘child protection units’ actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motivering. Waar hij een aantal elementen uit de door verweerder gehanteerde landeninformatie belicht en met name de nadruk vestigt op de gebreken in het Albanese rechtssysteem en de nog te ondernemen stappen aldaar, dient te worden opgemerkt dat met dit gegeven en de landeninformatie dienaangaande in de bestreden beslissing uitdrukkelijk en terdege rekening gehouden wordt.

De overige informatie waarnaar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift verwijst, ligt voorts in dezelfde lijn als de informatie zoals gehanteerd door verweerder. Ook in deze informatie wordt met zoveel woorden gesteld dat, hoewel er nog stappen moeten worden ondernomen en Albanië op een aantal gebieden nog kampt met uitdagingen, er significante verbeteringen plaatsvonden en de nodige

inspanningen plaatsvinden om wanpraktijken jegens kinderen tegen te gaan. Zo verhoogde de regering de daartoe benodigde fondsen voor de arbeidsinspectie, werd een taskforce opgestart om kinderen bij te staan die werken en leven op straat en werd een plan geïmplementeerd om straatkinderen te beschermen tegen geweld, misbruik, uitbuiting en verwaarlozing. Eveneens blijkt uit de door verzoeker aangehaalde informatie dat zich in Albanië een mentaliteitswijziging heeft voorgedaan, dat het concept van kinderbescherming er intrede heeft gedaan en dat in dit kader en om de kinderen met het meeste risico te vrijwaren van schade op het gemeentelijke niveau CPU's (Child Protection Units) werden opgericht die zich bezig houden met het monitoren in inschatten van de situatie van risicokinderen en families en met het (gratis) voorzien van bescherming en multidisciplinaire bijstand voor de meest dringende zaken in iedere gemeente.

Gelet op het voorgaande, toont verzoeker niet aan en kan bijgevolg niet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst en zo hij aldaar (opnieuw) problemen zou kennen met zijn ouders verstoken zou blijven van de nodige bescherming.

3.3. De door verzoeker neergelegde geboorteakte, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT